

Πεθαίνει ο συνθέτης του Εθνικού μας Ύμνου Νικόλαος Μάντζαρος! [30 Μαρτίου 1872]

Γονική Κατηγορία: [Ιστορική Βιβλιοθήκη](#)

Κατηγορία: [Ελληνική Επανάσταση 1821 - Σύσταση Ελληνικού Κράτους](#)

Δημοσιευμένο στις Δευτέρα, 30 Μάρτιος 2015 12:00

Από τον/την Ιστοσελίδα "Περί Πάτρης"

Προβολές: 6

Ο Νικόλαος Χαλικιόπουλος Μάντζαρος ήταν σπουδαίος Έλληνας συνθέτης, ιδρυτής της μουσικής Επανησιακής Σχολής και θεωρείται από τους ανθρώπους που έβαλαν τις βάσεις για την Ελληνική μουσική!

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα από πλούσια οικογένεια και ο πατέρας του Ιάκωβος Χαλικιόπουλος Μάντζαρος ήταν έγκριτος νομικός, ενώ ο αδελφός του παππού του Γεώργιος ήταν ο τελευταίος Μεγάλος Πρωτοπαπάς και πρώτος ψηφισμένος αρχιεπίσκοπος Κερκύρας των νεώτερων χρόνων. Λόγω της ευγενικής και πλούσιας του καταγωγής, ο Μάντζαρος πήρε κληρονομικά και τον τίτλο του ιππότη!

Σπούδασε μουσική στην Κέρκυρα με τους αδελφούς Στέφανο (πληκτροφόρο) και Ιερώνυμο (βιολί) Πογιάγου, τον καταγόμενο από την Ανκόνα Στέφανο Μορέττι (θεωρητικά) και τον πιθανότατα ναπολιτάνικης καταγωγής 'ιππότη' Μπαρμπάτι (θεωρητικά, σύνθεση). Το 1813, σε ηλικία μόλις 18 χρονών, παντρεύεται την μοναχοκόρη του δούκα Αντωνίου Ιουστινιάνη, Μαριάννα, και απέκτησαν μαζί τρεις κόρες και δύο γιούς. Στην γενέθλια πόλη του παρουσίασε και τα πρώτα του έργα ήδη από το 1815. Από το 1819 συνέχισε τις μουσικές ενασχολήσεις του στην Ιταλία (την οποία επισκεπτόταν κατά διαστήματα), όπου συνδέθηκε ιδιαίτερα με το περιβάλλον του Βασιλικού Ωδείου της Νάπολης και τον διευθυντή του Νικολό Αντόνιο Τσινγκαρέλι.

[Επιστροφή στην Κέρκυρα](#)

Σελίδα από partimenti του Μάντζαρου

Στην Κέρκυρα εγκαταστάθηκε οριστικά το 1826 με σκοπό να ασχοληθεί με την μουσική εκπαίδευση της πατρίδας του, παρά τις προσπάθειες του Τσινγκαρέλι να τον πείσει για να παραμείνει στην Νάπολη. Για να επιτύχει αυτό, έδινε δωρεάν μαθήματα θεωρίας και μουσικής και ίδρυσε την Φιλαρμονική Εταιρεία Κερκύρας το 1840 της οποίας έγινε και ισόβιος καλλιτεχνικός διευθυντής. Χάρη σ' αυτές τις εκπαιδευτικές ενέργειες του Μάντζαρου, πολλοί Επτανήσιοι μορφώθηκαν μουσικά και δημιουργήθηκε η πρώτη γενιά Επτανήσιων συνθετών, μεταξύ αυτών και ο Σπυρίδων Ξύνδας, ο Παύλος Καρρέρ και ο Φραγκίσκος Δομενιγίνης. Γι' αυτό ο Μάντζαρος θεωρείται και ο θεμελιωτής της Επτανησιακής Σχολής.

Στον χαρακτήρα ήταν ανεξίκακος, γενναιοδωρος, ευγενικός και μετριοφρων. Λόγω του έργου του και της κοινωνικής του θέσης, πολλοί Ιταλοί συνθέτες αλλά και Έλληνες ποιητές συνήθιζαν να παρευρίσκονται και να μιλάνε μαζί του, καθώς είχε και στενή σχέση φιλίας με τον Διονύσιο Σολωμό. Ο ίδιος βέβαια δεν θεωρούσε τον εαυτό του επαγγελματία μουσικό και αυτοχαρακτηριζόταν "ερασιτέχνης" (αυτός είναι και από τους λόγους που δεν δεχόταν χρήματα για τις υπηρεσίες του).

Την 29η Μαρτίου του 1872, ο Μάντζαρος έπεσε σε κώμα και πέθανε την επόμενη μέρα σε ηλικία 76 ετών.

Το έργο του

Σπουδαιότερο έργο του θεωρείται η μελοποίηση του Ύμνου εις την Ελευθερίαν του Διονυσίου Σολωμού, της οποίας το 1865 η πρώτη στροφή της πρώτης μελοποίησής της (1829) καθιερώθηκε ως ο Εθνικός ύμνος της Ελλάδος.

Πηγή: [Περί Πάτρης](#)